خبر

استاندار کرمان به روسیه سفر کرد؛

معرفی ظرفیت‌های معدنی و کشاورزی کرمان

استقامت ـ گروه اقتصاد: استاندار کرمان، حضور هیئت اقتصادی استان در نمایشگاه بین‌المللی صنایع فلزی و فولاد روسیه را فرصتی برای معرفی ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری در بخش‌های معدن، فولاد و کشاورزی دانست و از پیگیری زمینه‌های توسعه صادرات، جذب سرمایه‌گذاری مشترک و گسترش همکاری‌های اقتصادی با روسیه خبر داد. به گزارش روابط عمومی استانداری کرمان، دکتر محمدعلی طالبی، سه‌شنبه ۱۹ آبان‌ماه، در گفت‌وگو با رادیو کرمان با اشاره به سفر خود به همراه جمعی از مسئولان وزارت صنعت، معدن و تجارت و مدیران عامل بنگاه‌های بزرگ اقتصادی استان به شهر سن‌پترزبورگ روسیه، گفت: حضور در نمایشگاه بین‌المللی صنایع فلزی و فولاد روسیه فرصت بسیار خوبی برای معرفی و عرضه ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری استان کرمان است. وی افزود: این هیئت با هدف شرکت در نمایشگاه بین‌المللی صنایع فلزی و فولاد روسیه در این شهر حضور یافته است. این نمایشگاه از روز گذشته آغاز شده و طی چند روز آینده ادامه خواهد داشت. طالبی ادامه داد: در حاشیه این سفر، جلسه‌ای با سفیر ایران در روسیه برگزار و در این نشست، ظرفیت‌های اقتصادی استان کرمان و زمینه‌های گسترش ارتباط با روسیه مورد بحث و بررسی قرار گرفت. استاندار کرمان با اشاره به توانمندی‌های استان در بخش کشاورزی اظهار کرد: کرمان از ظرفیت‌های قابل توجهی برای عرضه محصولات کشاورزی، از جمله محصولات گلخانه‌ای و سایر تولیدات، برخوردار است و این محصولات می‌توانند در بازار روسیه فرصت مناسبی برای توسعه صادرات داشته باشند. وی همچنین ظرفیت‌های استان در حوزه فولاد و معدن را از دیگر زمینه‌های توسعه همکاری با روسیه دانست و گفت: این توانمندی‌ها می‌تواند زمینه‌ساز سرمایه‌گذاری‌های مشترک باشد. طالبی با اشاره به قول همکاری سفیر ایران در روسیه برای تقویت ارتباط بازرگانان و صنعتگران استان با این کشور، افزود: شرکت‌هایی از استان کرمان از جمله شرکت ملی صنایع مس، گل‌گهر و گهرزمین حضور پررنگی در این نمایشگاه دارند. استاندار کرمان ابراز امیدواری کرد با توجه به برنامه‌های نمایشگاه، مذاکرات مؤثری با سرمایه‌گذاران روس و هیئت‌های حاضر از دیگر نقاط جهان انجام شود. وی در پایان گفت: امیدواریم این سفر و مذاکرات انجام‌شده به معرفی هرچه بیشتر ظرفیت‌های استان و گسترش همکاری‌های اقتصادی و صنعتی کرمان با فدراسیون روسیه و سایر کشورهای جهان منجر شود.

آگهی فقدان سند مالکیت

حسب درخواست های وارده مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۳ آقای علیجان رشیدی پور مالک ششدانگ یک قطعه باغ پلاک ۱۱۸۰ فرعی از ۱۸۹۳- اصلی به مساحت ۱۹۳۶ متر مربع دارای سند مالکیت اولیه به شماره ۶۸۰۸۶۲ سری ب سال ۹۷ و ششدانگ یک قطعه باغ پلاک ۱۱۱۸ فرعی از ۱۸۹۳- اصلی به مساحت ۱۹۷۳ متر مربع دارای سند مالکیت اولیه شماره ۶۸۰۸۶۱ سری ب سال ۹۷ هردو واقع در راور اراضي رق آباد خیابان قدس غربي غرب جاده قدیم کوهبنانی که اسناد فوق صادر و تسلیم گردیده است ضمنا اسناد صادره در بازداشت و رهن نمی باشند، که نامبرده اخیر ضمن تسلیم چهار برگ استشهادیه محلی مدعی است که اسناد مالکیت مزبور به علت جابجایی منزل از بین رفته است و درخواست سند مالکیت المثنی نموده است، لذا باستناد ماده ۱۲۰ آئین نامه اصلاحی قانون ثبت مراتب یک نوبت آگهی میشود چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت به ملک فوق الذکر یا وجود سند مالکیت نزد خود می باشد می تواند ظرف مدت ۱۰ روز پس از انتشار آگهی به اداره ثبت اسناد و املاک راور مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله تسلیم نماید والا پس از مهلت مذکور سند مالکیت المثنی صادر و تسلیم خواهد شد.

ش آ ۲۳۲۲۰۷۵

رضا خدابخش راوری

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان راور

مدیر علمی جشنواره موسیقی نواحی مطرح کرد؛

جشنواره به چند روز برگزاری محدود نماند

استقامت.گروه فرهنگ و هنر: مدیربخش علمی هجدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران با تشریح رویکردها و جزئیات این بخش از جشنواره بر ضرورت توسعه و ترویج نگاه علمی و تحلیلی موسیقی نواحی ایران تاکید کرد. حمید عسکری گفت: رویکرد بخش پژوهش در این دوره، تقویت نگاه علمی و تحلیلی به موسیقی نواحی ایران و فراهم‌کردن زمینه‌ای برای گفتگو میان پژوهشگران، موسیقی‌دانان و صاحبان سنت‌های موسیقایی است.

به نقل از مهر، عسکری با تشریح رویکرد پژوهشی این دوره گفت: هدف این است که جشنواره علاوه بر فراهم‌کردن فرصت اجرا و معرفی هنرمندان، بستری برای تولید و تبادل دانش درباره موسیقی نواحی ایران نیز باشد.

وی با اشاره به رویکرد بخش پژوهش در این دوره عنوان کرد: رویکرد بخش پژوهش در این دوره، تقویت نگاه علمی و تحلیلی به موسیقی نواحی ایران و فراهم‌کردن زمینه‌ای برای گفتگو میان پژوهشگران، موسیقی‌دانان و صاحبان سنت‌های موسیقایی است. وی افزود: البته موسیقی نواحی را نمی‌توان صرفاً مجموعه‌ای از نغمه‌ها و شیوه‌های اجرایی دانست؛ این موسیقی با زبان، حافظه تاریخی، زیست اجتماعی و تجربه نسل‌های مختلف پیوند دارد. بنابراین، شناخت آن به پژوهش‌هایی نیاز دارد که هم ویژگی‌های ساختاری و زیبایی‌شناختی موسیقی را بررسی کنند و هم زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی شکل‌گیری و انتقال آن را در نظر بگیرند.

وی توضیح داد: بر همین اساس، محورهای پژوهشی این دوره طیفی از مطالعات تطبیقی و ارتباطات میان‌فرهنگی تا تحلیل ساختارهای موسیقایی، بررسی نسبت سنت و نوآوری و مطالعه شیوه‌های انتقال دانش موسیقایی را دربرمی‌گیرد. هدف آن است که جشنواره علاوه بر فراهم‌کردن فرصت اجرا و معرفی هنرمندان، بستری برای تولید و تبادل دانش درباره موسیقی نواحی ایران نیز باشد.

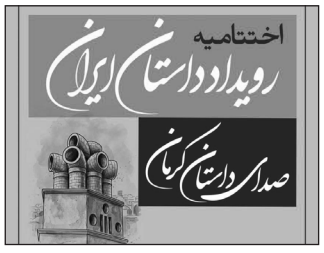
عسکری در ادامه، درباره سازوکارهای در نظر گرفته‌شده برای افزایش اثرگذاری جشنواره اظهار کرد: از منظر بخش پژوهش، اثرگذاری جشنواره زمانی محقق می‌شود که دستاوردهای آن به چند روز برگزاری محدود نماند. برای رسیدن به این هدف، سه مسیر اهمیت دارد. وی نخستین مسیر را انتشار و دسترس‌پذیرکردن نتایج پژوهش‌ها دانست و افزود: مقالات پذیرفته‌شده باید پس از ارزیابی علمی، در قالب مجموعه‌ای منسجم منتشر شوند تا پژوهشگران، دانشجویان و علاقه‌مندان بتوانند در مطالعات بعدی از آنها استفاده کنند. این پژوهشگر دومین مسیر را پیوند پژوهش با مستندسازی میدانی و دانش هنرمندان عنوان کرد و گفت: ثبت نمونه‌های صوتی و تصویری، روایت‌های شفاهی، شیوه‌های اجرایی و تجربه‌های استادان موسیقی نواحی می‌تواند منابعی ارزشمند برای پژوهش‌های آینده فراهم کند؛ البته این کار باید با رعایت حقوق هنرمندان و اصول اخلاق پژوهش انجام شود.

عسکری با تأکید بر ضرورت تداوم فعالیت‌های پژوهشی پس از جشنواره ادامه داد: سومین مسیر، تداوم فعالیت‌های پژوهشی پس از جشنواره است. برگزاری نشست‌های تخصصی، معرفی و نقد کتاب‌ها و پژوهش‌های تازه، ایجاد ارتباط میان پژوهشگران و هنرمندان و فراهم‌کردن امکان دسترسی به مستندات و داده‌های معتبر، می‌تواند به شکل‌گیری یک جریان پایدار مطالعاتی کمک کند. در برنامه‌های اعلام‌شده این دوره نیز بر فعال‌ماندن دبیرخانه در طول سال، ادامه نشست‌های علمی، انتشار آثار و تکمیل بانک اطلاعاتی موسیقی نواحی تأکید شده است.

وی در پایان گفت: به اعتقاد من، موفقیت بخش پژوهش را باید با این پرسش سنجید که پس از پایان جشنواره چه چیزی به دانش ما درباره موسیقی نواحی افزوده شده و چه منابع، مستندات و ارتباطات علمی پایداری برای آینده باقی مانده است. اگر جشنواره بتواند از یک رویداد مقطعی به بستری برای تولید، انتشار و انباشت دانش تبدیل شود، بخش پژوهش به یکی از مؤثرترین بخش‌های آن بدل خواهد شد.

طی آیین ویژه‌ای در سیرجان انجام شد؛

تجلیل از برگزیدگان رویداد داستان ایران

استقامت ـ گروه فرهنگ و هنر: آیین پایانی رویداد داستان ایران با معرفی و تجلیل از برگزیدگان، پنجشنبه گذشته ۱۴ آبان‌ماه در ساختمان غدیر سیرجان برگزار شد. این رویداد فرهنگی و هنری با هدف توجه به ادبیات داستانی، شناسایی و حمایت از نویسندگان و فراهم کردن فرصتی برای تعامل و گفت‌وگوی اهالی داستان کارش را دنبال کرد.

به نقل از دبیرخانه رویداد داستان ایران، برنامه‌های رویداد از عصر چهارشنبه آغاز شد تا فرصتی برای دیدار و آشنایی نویسندگان و شرکت‌کنندگان فراهم آورد. داستان‌خوانی، گفت‌وگو و گشت‌وگذار در شهر سیرجان از جمله برنامه‌های پیش‌بینی‌شده برای این گردهمایی بود. در ادامه، صبح پنجشنبه، کارگاه داستان‌نویسی با حضور محمد شریفی نعمت‌آباد شاعر، داستان‌نویس و مترجم در هتل فیروزه سیرجان برگزار شد؛ کارگاهی که در کنار بخش رقابتی، بر وجه آموزشی و تعاملی رویداد تأکید داشت.

معرفی رتبه‌های برتر داستان‌نویسی

در آیین پایانی این رویداد، پس از سخنرانی دبیر اجرایی، نماینده حامی برنامه و نماینده هیات داوران، برگزیدگان رویداد به شرح زیر معرفی و از آنان تجلیل به عمل آمد.

در بخش استانی، شش نفر به‌عنوان برگزیدگان رویداد معرفی شدند:

سه رتبه‌ی اول؛ هانیه رئیسی از کهنوج، رضا شیری از کرمان و لاله شهریاری از کهنوج.

سه رتبه‌ی دوم؛ سعید موسی‌اکبری از بافت، مهدی نوروزپور از سیرجان و فاطمه سیدی از کرمان.

بر اساس برنامه‌ی رویداد، سه رتبه‌ی اول این بخش هرکدام مبلغ ۱۵ میلیون تومان و سه رتبه‌ی دوم هرکدام مبلغ ۷ میلیون تومان جایزه دریافت کردند.

در بخش آثار رسیده از خارج استان، نیز سه نویسنده به‌عنوان برگزیده معرفی شد.

فائقه درویش از تهران، آرمان اسدی از سنندج و زهرا صنوبری از زنجان؛ که در این بخش به هر یک از برگزیدگان مبلغ ۵ میلیون تومان اهداء شد.

همراهی دو گروه داوری رویداد

فرایند داوری رویداد با همراهی دو گروه از داوران انجام شد. در مرحله نخست، احمدعلی صفا، مهرداد فروتن، مسلم صادقی، صهبا توکلی و طاهره ادیبان مسئولیت بررسی و داوری آثار را بر عهده داشتند. در مرحله نهایی نیز آثار راه‌یافته به این مرحله با داوری کاوه فولادی‌نسب، آرزو اسلامی و مجتبی شول‌افشارزاده بررسی و انتخاب شدند. و در ادامه از داوران هر دو مرحله در بررسی آثار تقدیر شد.

در بخش پایانی مراسم، از اعضای تیم اجرایی رویداد شامل صدرا پاریزی، مهدیه شریف‌پور، نریمان جهانشاهی، الهام پاریزی، حسین پوررنگنه و خاطره گلزاری قدردانی شد. صدرا پاریزی، دبیر اجرایی رویداد، مسئولیت اجرایی رویداد اختتامیه را نیز بر عهده داشت.

گفتنی است؛ رویداد داستان ایران با همراهی و حمایت مجموعه‌هایی از جمله مؤسسه فرهنگی و هنری معراج اندیشه گل‌گهر سیرجان، انجمن داستان گره سیرجان، اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی سیرجان و شرکت صنعتی و معدنی گل‌گهر سیرجان برگزار شد.

ادامه از صفحه ۳

مجموعه وجود دارد؟ آیا عرصه معاصر کرمان را با شیراز یا هر شهر دیگری به لحاظ نظم، انسجام و نظافت می‌توان مقایسه کرد؟

وی با بیان اینکه حتی بازار تاریخی کرمان حریم مصوب درجه دو و سه ندارد و کسی نگران تبعات چنین وضعیتی نیست، افزود: شهر کرمان فقط به توهمی از بافت تاریخی و بافت تاریخی هم فقط به مجموعه گنجعلی‌خان و بازار تقلیل داده شده است.

توهم‌فروشی در کرمان

عضو هیات علمی دانشگاه باهنر کرمان در ادامه بی‌توجهی بی‌وقفه‌ای که نسبت به شهر کرمان وجود دارد، توضیح داد: سردر روبه‌روی کارخانه خورشید (کتابخانه ملی فعلی) و ده‌ها نمونه مشابه از نماهای اصیل شهری و جداره‌ها را در نتیجه «شهوت» تعریض و عقب‌نشینی تخریب می‌کنیم، اگر این شهر دست تفکری مثل یزدی‌ها بود، این مجموعه به همراه بیمارستان ارجمند و اولین زمین فوتبال کرمان و گاراژ رشیدفرخی و گاراژ کرمانی‌نژاد و موزه صنعتی و بیمارستان باهنر را به‌عنوان یک زون واقعا بی‌نظیر می‌دیدند و تبدیل به یک پیاده‌راه شهری می‌شد. ما اما در کرمان در یک کوچه ۱۰ متری، چند گلدان نصب می‌کنیم و آن را به اسم کرمان کهن به مردم می‌فروشیم. من به چنین رویکردها و اتفاقاتی که دلسوزانه هم هست اما با ناآگاهی و عدم شناخت دقیق همراه شده، توهم‌فروشی می‌گویم.

وی افزود: کرمان نسبت به همتایان خود در ایران، نه آنچنان چیز خاصی از دوران سلجوقی دارد و نه صفویه و نه بسیاری دیگر از ادوار تاریخی؛ این هم اشکال و ایرادی نیست. همان چیزی که داریم را اما باید در شان خود نگه داریم. قیصریه ابراهیم‌خان ظهیرالدوله در مقایسه با همتایان قاجاری خود در ایران سرفراز است، میدان گنجعلی‌خان اما در نسبت با آثار معماری همتای خود که از دوران صفویه مانده، چندان حرفی برای گفتن ندارد. حالا ببینید که ما با این بناها چطور رفتار می‌کنیم و چه تصویری از آن‌ها برای خود و دیگران ساخته‌ایم؟

گلچین در ادامه نقد خود به معرفی که از قبه‌سبز می‌شود اشاره و بیان کرد: مگر جندی‌شاپور و نظامیه ری و غیاثیه مدرسه نبودند؟ البته که به یک معنی، تمام مدارس مذکور به تعبیر امروز نقش دانشگاه را داشته‌اند ولی چرا ما حتما باید به بنای مدرسه «قبه‌سبز» کرمان آن هم در شرایط ۸۰۰ سال پیش بگوییم دانشگاه؟! آیا اگر چنین بگوییم آن مجموعه‌ی مفقوده‌ی مخروبه با آن بستر زشت و مبتذلش درست و زیبا می‌شود؟

وی تاکید کرد: به‌جای اینکه با عناوین درباره گذشته کرمان اغراق کنیم، شهرمان را واقعی دوست داشته باشیم.

وی با انتقاد از متخصصان و استادان دانشگاه که نسبت به روایات مخدوش درباره کرمان سکوت می‌کنند، افزود: برخی جریان‌های مبتذل رسانه‌ای به‌ویژه در شبکه‌های اجتماعی، درباره کرمان مسائل و روایاتی را مطرح می‌کنند که نادرست و غلوآمیز است و این وضعیت دارد از حد می‌گذرد. معلمان و پژوهشگران و هر صنف دیگری باید نسبت به این شرایط حساس باشند.

پایانِ کرمان تاریخی

عضو هیات علمی دانشگاه باهنر کرمان در بخش دیگری از سخنانش اذعان کرد: اغلب کسانی که دل‌شان برای آنچه که بافت تاریخی نامیده‌اند، می‌تپد از محدوده میدان آزادی به سمت شرق شهر را اصلا به حساب نمی‌آورند و حاضر نیستند حتی دفتر کار خود را در محدوده‌ای که بافت تاریخی نامیده‌اند دایر کنند؛ تا حدودی هم ممکن است حق داشته باشند چون این محدوده از شهر آشفته و نازیبا و کثیف است.

وی با تاکید بر اینکه با شعار دادن درباره بافت تاریخی و سخنرانی درباره ویژگی‌های شهر کهن کرمان، واقعیات فاجعه‌بار امروز تغییر نمی‌کند، ادامه داد: متاسفانه کرمان واقعی وضعیتی است که فرسنگ‌ها از مفاهیم میراث شهری و بافت تاریخی فاصله دارد.

گلچین افزود: همه شهرها چیزی که در کرمان به آن مفتخریم را دارند و شاید بهتر از ما هم باشند یا بهتر از ما آن را حفاظت کرده‌اند. من از همه کسانی که نسبت به شهر کرمان علاقه و دغدغه دارند می‌خواهم که شهرهای دیگر کشور را ببینند و در آن قدم بزنند. به شیراز و اصفهان و یزد کاری ندارم. شهرهای کوچکی مثل بروجرد را ببینید و با وضعیت کرمان مقایسه کنید.

وی سپس بیان کرد: از سال ۶۷ که سازمان میراث‌فرهنگی رسما تشکیل می‌شود، پنج مرکز استان به‌عنوان شهرهای تاریخی معرفی می‌شوند که شامل کرمان، شیراز، اصفهان، یزد و تبریز است. در اواسط دهه ۸۰ خورشیدی کرمان عملا از این فهرست خارج می‌شود و هرگز دیگر در آن تراز دیده نشده است. کسی آیا از این موضوع خبر دارد؟